

saadan stærk Folkevillie bagved —, hvis det var Tilfældet, kunde jeg forstaa det forsvarlige i den Fremgangsmaade, man anvender. Men den højtærede Forsvarsminister tør ikke en Gang staa op og sige, at der staaar et Vælgerflertal bag de Anskuelse, som ligger til Grund for Venstres Forslag. Jeg tør ikke paastaa det modsatte, men Befolkningen staaar delt, saaledes at der i alt Fald kun er et knebent Flertal for den Ordning, man nu vil gennemtrumfe og gennemføre i en aldeles overvældende Fart. At der er delte Meninger om den ogsaa indenfor den saakaldte forsvarsvenlige Fløj, har vi set i den sidste Tid. Det er ikke min Mening, at vi her skal have en Debat om Heitman-Affæren, men i alt Fald viser det sig, at der er forskellige Opfattelser, og det synes ogsaa, at man fra Regeringens Side ønsker at faa disse Opfattelser holdt i Tømme i den korte Tid, som er nødvendig for, at man i Huj og Hast kan faa et Lovforslag gennemført. Vi maa fra vor Side kunne kræve, at der gives os Tid. Jeg vil derfor spørge den højtærede Forsvarsminister: Kan vi ikke vente, at der gives Militærkommissionen fornøden Tid til at overveje de Forslag, vi lige har faaet ind ad Døren, og at der, naar Militærkommissionens Betænkning foreligger, bliver givet Tid at drøfte Sagen ved Møder i Befolkningen, inden Lovforslaget forelægges, og endelig, om Ministeren, netop fordi det er tvivlsomt, hvor Befolkningens Flertal staaar, vil gaa ind paa at lade foretage en Folkeafstemning og saaledes skaffe sig Sikkerhed for, at der staaar et Vælgerflertal bagved hans Forslag, hvilket den højtærede Minister ikke kan vide i Dag. Skulde Venstre, skulde Regeringen foretrække at gaa den anden Vej, som jeg har antydnet, at forelægge Lovforslag for Rigsdagen, umiddelbart efter, at Betænkningen fra Militærkommissionen er kommet, forelægge et Lovforslag for Rigsdagen, derefter ved Kulisseforhandlinger opnaa en Overenskomst mellem det konservative Folkeparti og Venstre og saa gennemføre Lovforslaget uden at give Befolkningen Lejlighed til at drøfte det, viser man derigennem, at man ikke selv har Skygge af Tiltro til den Sag, man gennemfører. Og jeg tilføjer endnu en Gang: Beparelser kan man faa, hvis man vil. Ved en Beskæring af Budgettet for 1922—23 vil det være ganske let at gennemføre saadanne Beparelser, at der ikke ofres flere Penge paa Militærvæsenet i det kommende Aar end tidligere.

Jeg anbefaler, at vi stemmer for det foreliggende Lovforslag, men kunde ønske det henvist til et Udvalg, ikke for selve

Lovforslagets Skyld, men for at Udvalget paa Grundlag af, hvad jeg her har fremført, kunde forhandle med den højtærede Minister om, hvorvidt der var Mulighed for en Ordning som den af mig her antydede.

Pürschel: Da mit Partis Ordfører ved et Udvalgsmøde er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi kan slutte os til det foreliggende Lovforslag. Vi gør det ikke uden Betænkning, fordi disse Øvelser jo ikke mindst har deres Betydning derved, at de giver de højere Officerer Lejlighed til en Øvelse i at føre samlede Tropper, hvad de ikke under daglige Forhold har Lejlighed til, men vi gør det altsaa.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens mange Betragtninger skal jeg ikke komme ind paa, jeg skal kun sige, at mit Parti nærer ingen Tvivl om, at vi har vore Vælgere bag os med Hensyn til det Forslag, vi stiller.

P. Munch: Jeg kan paa det radikale Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse, men jeg maa i Forbindelse dermed ønske overvejet i et Udvalg, hvorvidt der vil være Mulighed for at træffe andre Bestemmelser tilsligtende Nedgang i de militære Foranstaltninger, der skal finde Sted i den nærmeste Tid. Den nye Militærordning, om hvilken der forhandles, kan jo i alt Fald først ventes gennemført ret langt ind i det kommende Finansaar, hvis det overhovedet er muligt at komme til et Resultat i Løbet af nogle Maaneder; den vil derfor kun kunne faa ringe praktisk Betydning for dette Finansaars Udgifter. Derimod vil det være muligt ved enkelte Udvidelser af de Beparelser, som allerede er foretaget i Henhold til tidligere Foranstaltninger og Forslag fra vor Side, at naa til en Nedgang i Militæruddgifterne, der bringer Budgettet paa samme Grundlag, som det vilde naa efter Venstres Forslag, som dette i Øjeblikket foreligger. Den Finanslov, der foreligger til Behandling nu, regner med 63 Mill. Kr. til Militæruddgifter. Dette beror imidlertid paa, at det Prisniveau, paa hvilket den er beregnet, ligger særdeles højt. Hvis man beregner det efter samme Prisniveau, som Venstre og det konservative Folkeparti har taget som Udgangspunkt for deres Forslag i Kommissionen, saa er det allerede oplyst, at for Flaadens Vedkommende vil Beløbene komme til at ligge mellem 3 og 4 Mill. Kr. lavere. Hvis man foretager en lignende Beregning efter samme Prisniveau for Hærens